

תורה אור • פרשת חיי שרה • מאמר 4

ויצא יצחק לשוח בשדה כו'

”ויצא יצחק לשוח בשדה”

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/torah-ohr/chayei-sarah/4](https://likuteitorah.com/he/torah-ohr/chayei-sarah/4)

1 ויצא יצחק לשוח בשדה כו'. לבאר זה דהנה יש משנה וברייתא. וברייתא פי' המשנה כי המשנה הוא הכלל וברייתא היא הפרט של המשנה ואין בכלל אלא מה שבפרט.

"ויצא יצחק לשוח בשדה" וגו'. כדי לבאר זאת, הנה יש משנה וברייתא. הברייתא היא פירוש המשנה, שכן המשנה היא הכלל והברייתא היא הפרט של המשנה, ואין בכלל אלא מה שבפרט.

ולכאורה הברייתא היא למטה מן המשנה שנשתלשלה יותר למטה אבל האמת הוא שהברייתא גבוהה יותר דסוף מעשה במחשבה תחלה. דהנה התורה נשתלשלה למטה אפי' [אפילו] בדבר שקר כגון זה אומר אני מצאתיה כו'.

לכאורה הברייתא נמוכה מן המשנה, משום שהשתלשלה למטה יותר; אבל האמת היא שהברייתא גבוהה יותר, שכן "סוף מעשה במחשבה תחילה". התורה השתלשלה למטה אפילו בדבר של שקר, כמו "זה אומר: אני מצאתיה" וגו'.

2 ולפי הנראה היא ירידה למטה מאד ומ"מ היא גבוהה כי סוף מעשה כו'. וכמשל השפופרת הנכנס ראשון יוצא אחרון

למראית עין זוהי ירידה גדולה מאוד למטה, ואף על פי כן היא גבוהה, כי "סוף מעשה" וגו'. זה בדומה למשל השפופרת: מה שנכנס ראשון יוצא אחרון.

וכמו האדם שהוא סוף כל הנבראים והוא במעלה על כולם והכל נברא בעבורו ולכן נמצא העולם כולו באדם אחד להורות שהכל נברא בעבורו כי זה כל האדם.

וכן האדם, שהוא האחרון מכל הנבראים ובכל זאת הוא נעלה מכולם, והכול נברא למענו. לכן העולם כולו נמצא באדם אחד, כדי להורות שהכול נברא למענו, כי "זה כל האדם".

3 וזהו מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] **יפה שעה אחת כו'.** דהנה בעה"ב [בעולם הבא] צדיקים יושבים כו' והוא רק בחי' אחוריים

וזהו מאמר חז"ל: "יפה שעה אחת" וגו'. שכן בעולם הבא "צדיקים יושבים" וגו', וזהו רק בחינת אחוריים,

כמאמר וראית את אחורי כו' התענוג שמישיג האדם בעבודתו הוא בחינת אחוריים ופני אינו באפשרי להשיג כי לא יראני האדם וחי.

כמאמר "וראית את אחורי" וגו'. התענוג שאדם משיג בעבודתו הוא בחינת אחוריים, ואילו "פניי" אינם ניתנים להשגה, כי "לא יראני האדם וחי".

4 ועדי"ז גם הגלוי בגי"ע [בגן עדן] הוא רק בחי' זיו והארה לבד ולכן יפה שעה אחת כו' שהוא המעשה עצמה בלי תענוג וכלי שכל מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] דסוף מעשה במחשבה תחלה.

וכך גם הגלוי בגן עדן הוא רק בחינת זיו והארה בלבד. לכן "יפה שעה אחת" וגו' — כלומר, המעשה עצמו, בלי תענוג וכלי שכל — מכל חיי העולם הבא, כי "סוף מעשה במחשבה תחילה".

וזהו גם כן ענין משנה וברייתא שהמשנה הוא כלל כמו ד' ציצית מעכבות וכן סוכה שהיא גבוהה כו'. וזהו גם ענין משנה וברייתא: המשנה היא כלל, כמו "ארבע ציציות מעכבות זו את זו", וכן "סוכה שהיא גבוהה" וגו'.

5 ויש למצוא טעם לזה כענין תכלת דומה לים כו' וגבי סוכה יש טעם למען ידעו דורותיכם עד כ' [כתב] אמה כו'.

אפשר למצוא לכך טעם, כמו בענין "תכלת דומה לים" וגו'; ובענין סוכה יש טעם: "למען ידעו דורותיכם" — עד עשרים אמה וגו'.

אבל הברייתא הוא פרט לבאר המשנה בכל דקדוקים ופרטים כמו סוכת גנב"ך ורקב"ש שאין טעם לדבר ונראה בחוש שהוא למעלה מהשכל והטעם וזהו אין בכלל

אבל הברייתא היא הפרט, המפרט את המשנה על כל דיוקיה ופרטיה, כמו סוכת גנב"ך ורקב"ש, שאין לה טעם, ונראה בחוש שהיא למעלה מן השכל והטעם. וזהו "אין בכלל"

אלא מה שבפרט שאין במשנה בכלל יותר מבפרט הברייתא ומה שלא נתגלה טעמה הוא יותר גבוה כי טעמי המצות לא נתגלו ולע"ל [ולעתידי לבוא] אי"ה [אם ירצה השם] יתגלו

אלא מה שבפרט: אין במשנה, בתור כלל, יותר ממה שיש בפרט שבברייתא. מה שטעמו לא התגלה הוא יותר, שהרי טעמי המצוות לא נתגלו, ולעתידי לבוא, אם ירצה ה', יתגלו.

וזהו ר"ש [רבי שמעון] דריש טעמי דקראי שדרש שמה שנאמר בפסוק טעם של דבר לא זהו עיקר רק שיש טעם בזה גבוה יותר למעלה מהטעם.

וזהו שרבי שמעון דורש טעמי קרא: הוא דרש שכאשר הפסוק מציין את הטעם לדבר, אין זה עיקר הענין; אלא שיש בו טעם גבוה יותר, למעלה מן הטעם.

נמצא שבמצוה שאין משיג בה טעם הוא יותר גבוה ומה שמשיג טעם ותענוג הוא רק בחינת אחוריים ולא

נמצא שמצוה שאין משיגים בה טעם גבוהה יותר, ומה שמשיגים באמצעות שכל ותענוג הוא רק בחינת אחוריים, ולא

כמו שסוברים העולם שהעיקר הוא הלב שמשיג תענוג ועובד בהתלהבות ואינו כן האמת רק עיקר הוא המעשה בלי תענוג והלב אינו כ"א סיוע בחינת גדפין.

כפי שהעולם סבור שעיקר העבודה הוא הלב, שמשיג תענוג ועובד בהתלהבות. אין זו האמת; עיקר העבודה הוא המעשה בלי תענוג, והלב אינו אלא סיוע, בחינת כנפיים.

6 והנה משנה נקרא עיר וברייטא בחי' שדה לשון בר חוץ לעיר ולכאורה העיר הוא עיקר שדריים בה בני"א [בני אדם]. אך נראה מי הוא מחיה אותם.

והנה המשנה נקראת "עיר", והברייטא היא בחינת "שדה"; לשון "בר", כלומר מחוץ לעיר. לכאורה העיר היא העיקר, שהרי בני אדם גרים בה. אבל נבחן מי מחיה אותם:

השדה שחוץ לעיר שמביאים משם התבואה. כך הוא הברייטא מחיה המשנה ומבארת ההלכה יותר בפרט היאך לעשות כי התנאים מבלי עולם שמורים מתוך המשנה.

השדה שמחוץ לעיר, שממנה מביאים את התבואה. כך גם הברייטא מחיה את המשנה ומבארת את ההלכה ביתר פירוט, כיצד לנהוג; שכן "תנאים מבלי עולם", משום שהם מורים הלכה מתוך המשנה.

וזהו ויצא יצחק לשוח בשדה הוא לשון דבור ושיחה ולי' [ולשון] שחייה למטה מלשון ושח רום אנשים וזהו "ויצא יצחק לשוח בשדה": "לשוח" הוא לשון דיבור ושיחה, וגם לשון שחייה כלפי מטה, כמו "ושח רום אנשים",

וכן כאשר יפרש השוחה לשחות (בישעיה כ"ה) (ועמ"ש בזה ע"פ תבנה ותכונן עיר סיחון כו' ע"ש) בשדה הוא בר. ולפנות ערב לפנות הערב והחשך.

וכן "כשוחה לשחות" (בישעיה כה) (ועיין מה שנתבאר בזה על הפסוק "תבנה ותכונן עיר סיחון" וגו'). "בשדה" — זו בחינת בר. ו"לפנות ערב" — לפנות את הערב והחושך.

דהנה התורה נשתלשלה בחשך כמאמר במחשכים הושיבני זה תלמוד בבלי שנשתלשל למטה אפי' [אפילו] בשקר ולמה הוא כך כדי לפנות הערב והחשך ויהי אור

שכן התורה השתלשלה בחושך, כמאמר "במחשכים הושיבני" — זה תלמוד בבלי, שהשתלשל למטה אפילו בענייני שקר. ולשם מה כך? כדי לפנות את הערב והחושך, "ויהי אור",

כמאמר לעת ערב יהיה אור כמשל מי שרוצה לפנות איזה דבר צריך הוא לכנס בתוכו [בתוכה] כדי לפנותה אבל לא שישאר בתוכה.

כמאמר "לעת ערב יהיה אור". זה דומה למי שרוצה לפנות דבר מה: עליו להיכנס לתוכו כדי לפנותו, אך לא להישאר בתוכו.

גם מה שנשתלשלה התורה ונתלבשה בחשך טענות שקר הוא כדי לפנות החשך לאהפכא חשוכא לנהורא

כך גם התורה השתלשלה והתלבשה בחושך, בטענות שקר, כדי לפנות את החושך ולהפוך את החושך לאור.

וכן העסק בתורה לדחות החשך והקושיות המסתיר על השכלת הדין האמת לאמתו ולמצא האמת גילוי רצון עליון ב"ה וכמ"ש ע"פ והמשכילים יזהירו וגו' ע"ש:

וכן העיסוק בתורה נועד לדחות את החושך ואת הקושיות המסתירות את הבנת הדין לאמיתו, ולמצוא את האמת — גילוי רצון עליון ברוך הוא; וכפי שנתבאר על הפסוק "והמשכילים יזהירו" וגו', עיין שם.

7 וזהו ויצא יצחק לשוח. כי כדי לפנות הערב והחשך ולתקנו הוא ע"י יצחק שהוא בחי' פחד ויראת ה' וכמאמר אם אין יראה אין חכמה כו'.

וזהו [הפירוש של] "ויצא יצחק לשוח". שכן סילוק הערב והחושך ותיקונם נעשים על ידי יצחק, שהוא בחינת פחד ויראת ה'; וכמאמר: "אם אין יראה אין חכמה" וכו'.

(ועי' בזהר בראשית ד' כ"א סע"א [סוף עמוד א]). וזהו האומר אין לי אלא תורה אפי' [אפילו] תורה אין לו ונשאר בחשך

(ועיינו בזהר, בראשית, דף כ"א ע"א). וזהו [הפירוש של] "האומר אין לי אלא תורה, אפילו תורה אין לו", והוא נשאר בחושך.

אבל באמת כתיב ישת חשך סתרו שאף שהוא חשך מ"מ הוא סתרו וזהו לפנות הערב והחשך ולעת
ערב יהי אור

אבל באמת כתוב: "יִשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ" — אף שזהו חושך, בכל זאת הוא סתרו. וזהו "לפנות הערב והחשך", ו"לעת
ערב יהיה אור".

והיינו ליבון הלכתא וגם זה פי' ברכו בתורה. (ועמ"ש ע"פ קול דודי וע"פ ששים המה מלכות):
והיינו ליבון הלכתא, וגם זהו פירוש "ברכו בתורה". (ועיינו במה שנתבאר על "קול דודי" ועל "ששים המה
מלכות").

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/torah-ohr/chayei-sarah/4

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק